

This Parsha a the Source of Prayer?

שמות פרק כג פסוק כה

וְעַבַּדְתֶּם אֶת יְקֹוֹק אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי מִכֶּלֶךְ מִקֶּרְבְּךָ:

Tefila as an Element of Service

אבן עזרא שמות פרשת משפטים פרק כג פסוק כה

(כה) ועבדתם הטעם לא תעבדו רק השם שהוציאכם מבית עבדים, והביאכם אל ארץ הגוים שעבדו אלהים אחרים, ולא יוכלו להצילם מידכם. ועבודת השם היא לעשות כל אשר צוה, לאהבה אותו ולדבקה בו, ולהשבע בשמו, ולהתפלל אליו, ולזבוח לפניו תמידין ומוספין, ולכבדו בתת המעשרות.

Tefilla as the Service & the Source is our Parsha

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א הלכה א

מצות עשה להתפלל בכל יום שנאמר ועבדתם את ה' אלהיכם, מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם אמרו חכמים אי זו היא עבודה שבלב זו תפלה, ואין מנין התפלות מן התורה, ואין משנה התפלה הזאת מן התורה, ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה.

Well aware of an Alternative Approach

כסף משנה הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק א הלכה א

ודע שהרמב"ן ז"ל השיג על רבינו במ"ש שהתפלה היא מצוה מן התורה שכבר ביארו חכמים בגמרא תפלה מדרבנן כמו שאמרו בפ"ג דברכות (דף כ"א ע"א) לענין בעל קרי שקורא ק"ש ומברך על המזון ואינו מתפלל והעלו הטעם ק"ש וברכת המזון דאורייתא תפלה דרבנן ובגמרא סוכה [ל"ח].

Note that there are times when the Ramban Concedes

B) Practical Difference (s)

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן קו סעיף א

א) (א') כל הפטורים (א) מק"ש {א} א פטורים מתפלה, וכל שחייב בק"ש חייב בתפלה; א') א' < חוץ מהמלוין את המת, (ב') שאין למטה (ב) צורך בהם, (ב) א' [ב] שאע"פ שהם חייבים בק"ש, א <א> פטורים (ג) מתפלה.

משנה ברורה סימן קו ס"ק ג

(ג) מתפלה - [ב] הואיל והיא מדברי סופרים ועוד [ג] שהיא בעמידה ואין יכולין לשהות כ"כ אבל ק"ש עיקר כונתה ועמידתה אינה אלא בפסוק ראשון ובקל יוכל לעמוד ולכוין. ואם [ד] עבר זמן תפלה עי"ז אין צריך להשלים בתפלה הסמוכה כיון דבשעת חובתו היה פטור מן הדין וכדלעיל בסוף סימן צ"ג עי"ש במ"ב:

Counterintuitive Conclusion o the Nafka Mina

שולחן ערוך הרב אורח חיים סימן קו סעיף ב

נשים ועבדים אף על פי שפטורים מקריאת שמע חייבים בתפלה מפני שהוא מצות עשה שלא הזמן גרמא שזמני התפלה הם מדברי סופרים ועיקר מצות התפלה היא מן התורה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם איזו עבודה שבלב זו תפלה אלא שאין לה נוסח ידוע מן התורה ויכול להתפלל בכל נוסח שירצה ובכל עת שירצה ומשהתפלל פעם אחד ביום או בלילה יצא ידי חובתו מן התורה. ועל פי סברא זו נהגו רוב הנשים שאינן מתפללין י"ח בתמידות שחר וערב לפי שאומרות מיד בבקר סמוך לנטילה איזה בקשה ומן התורה יוצאות בזה ואפשר שאף חכמים לא חייבום יותר.

אבל יש אומרים שעיקר מצות תפלה היא מדברי סופרים שהם אנשי כנסת הגדולה שתיקנו י"ח ברכות על הסדר להתפלל אותן שחרית ומנחה חובה וערבית רשות ואף על פי שהוא מצות עשה מדברי סופרים שהזמן גרמא והנשים פטורות מכל מצות עשה שהזמן גרמא אפילו היא מדברי סופרים כגון הלל וקידוש הלבנה אעפ"כ חייבו אותן בתפלת שחרית ומנחה הואיל ותפלה היא בקשת רחמים וכן עיקר. אבל תפלת ערבית שהוא רשות אף על פי שעכשיו כבר קבלוהו עליהם כל ישראל לחובה מכל מקום הנשים לא קבלו עליהם ורובן אינן מתפללות ערבית במ"ש:

C) This Parsha as the Source of Tefilla Batzibur

מאור ושמש שמות פרשת משפטים

יש לדקדק, שהתחיל הפסוק בלשון רבים 'ועבדתם את ה' אלהיכם', וגמר אומר בלשון יחיד 'וברך את לחמך' וגו'. ונראה בזה, דהתורה הקדושה מלמדת אותנו איך לעבוד את השי"ת; והן אמת באיזה בחינה שיהיה שאדם עובד את השי"ת, אם כונתו לשמים - בודאי הוא מקובל לפני השי"ת. אך עיקר עבודת ה' הוא, שישתתף האדם עם הציבור בכל הענייני העבודה, הן בתורה והן בתפלה. ולא בַּד בַּבַּד, כמו שאמרו חז"ל (ברכות סג ב) חָרַב אֶל הַפְּדִים (ירמיהו נ לו) - חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שעוסקים בתורה בד בבד, רק צריך שישתתף עם הציבור. ובפרט בשעת התפלה, צריך כל אדם ליזהר מאד מאד להתפלל עם הציבור יחד, ואם מתפלל עם הציבור - יהיה מובטח שפרנסתו תהיה מזומנת לו בכל יום ברוחה, וברכה תהיה מצויה במעשי ידיו. ועל ידי תפלת ציבור, יכולים לבטל כל הגזירות קשות ורעות רחמנא ליצלן. וכבר אמרנו זאת, בַּרְבַּ עַם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ (משלי יד כח) פירוש....., וזהו פירוש הפסוק 'ועבדתם' את ה' אלהיכם פירוש לשון רבים, ואיזוהי עבודה שהיא בלב - הוי אומר זו תפלה (תענית ב א). ואמר הכתוב אם תעבדו ביחד את ה' אלהיכם, דהיינו שתתפללו יחד עם הציבור - וברך את 'לחמך' ואת 'מימך' פירוש, שיברך את פרנסתך, שתהיה לך פרנסה טובה ורחבה. גם וברך את 'לחמך' ואת 'מימך' קאי על התורה, אם תתפללו עם הציבור - תשיגו השגות התורה

D) Why Not Wait for Parshat Teruma?

4 ב"ח אורח חיים סימן קלג

א ואומר עלינו לשבח וכו'. הטעם הוא לתקוע בלבבינו קודם שנפטרים לבתינו יחוד מלכות שמים ושיחזק בלבבינו אמונה זו שיעביר הגילולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתו לתקן עולם במלכות שדי כי אז גם כי יש לכל אחד מישראל משא ומתן עם הגוים עובדי עבודה זרה וגילוליהם ומצליחים לא נפנה לבבינו אל האלילים ולא יעלה במחשבה חס ושלוש שום הרהור עבירה